

Voorzitter

de fracties van de SP, GroenLinks, de PvdA, de Christen-Unie, de SGP en de LPF voor deze gewijzigde motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

Aan de orde zijn de **eindstemmingen** over het **voorstel tot wijziging van het Reglement van Orde van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (30140, nr. 12) en het voorstel tot wijziging van het Reglement van de commissie voor de Verzoekschriften (30140, nr. 13)**.

(Zie vergadering van 31 januari 2006.)

De **voorzitter**: Ik geef gelegenheid tot het afleggen van stemverklaringen vooraf.

De heer **Dubbelboer** (PvdA): Voorzitter. Ik dank u, in meerdere opzichten. Het burgerinitiatief is een bescheiden stap op weg naar het verkleinen van de afstand tussen de politiek en de samenleving zoals die zo vaak wordt beleefd. Het maakt de Tweede Kamer toegankelijker en ontvankelijker. Bij de stemmingen vorige week zijn er vijf amendementen aangenomen die de drempels fors hebben verhoogd. Burgers hoeven geen 15.000 handtekeningen te verzamelen, maar 40.000. Zij moeten niet ouder zijn dan zestien jaar, maar ouder zijn dan achttien jaar. Daarnaast mag een onderwerp pas worden geagendeerd als het hier twee jaar niet aan de orde is geweest. De PvdA-fractie vindt dat jammer. Door die amendementen is er echter wel een meerderheid voor het voorstel, doordat de fracties van de ChristenUnie en de SGP mee hebben gestemd. Wij hebben moeten slikken, maar wij zullen voor het burgerinitiatief stemmen. Ik wil hier wel een oproep doen aan de fracties van het CDA en de VVD.

De **voorzitter**: Dat mag niet in een stemverklaring, dat weet u.

De heer **Dubbelboer** (PvdA): Laat mij dan een wens uitspreken.

De **voorzitter**: Dat mag wel.

De heer **Dubbelboer** (PvdA): Ik spreek de wens uit dat wij Kamerbreed aan de Nederlandse burgers het signaal kunnen geven dat de Tweede Kamer te allen tijde open staat voor goede ideeën en dat dit een recht is en geen gunst.

De heer **Van Beek** (VVD): Voorzitter. De VVD-fractie heeft principiële en praktische bezwaren tegen het voorstel inzake het burgerinitiatief dat door u is ingediend. Wij hebben onze argumenten uiteengezet in het debat en samen met andere fracties geprobeerd om de voorstellen te verbeteren. Wij hebben steeds gezegd dat wij onze eindconclusie zouden trekken op basis van het eindvoorstel en dat dit niet zou afhangen van de vijf aangenomen amendementen.

De VVD-fractie is principieel voorstander van de vertegenwoordigende democratie. Elk versterking daarvan heeft onze steun. Invoering van het burgerinitiatief, ook in de geamendeerde vorm, beschouwen wij niet als een verbetering van de vertegenwoordigende democratie. Het is juist de taak van de politieke partijen en hun vertegenwoordigers om de verbindende schakel te zijn tussen de kiezer en het parlement. Het is de taak van de politiek om ervoor te zorgen dat de signalen uit de maatschappij worden opgepakt en worden geagendeerd. Wat ons betreft kan dat drempelloos en op elk gewenst moment. Alles overwegende, zal de grootste mogelijke meerderheid van de VVD-fractie tegen het voorliggende voorstel stemmen.

In stemming komt het voorstel tot wijziging van het Reglement van Orde van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (30140, nr. 12).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de VVD (met uitzondering van het lid Weisglas) en het CDA tegen dit voorstel hebben gestemd en die van de overige fracties ervoor, zodat het is aangenomen.

In stemming komt het voorstel tot wijziging van het Reglement voor de commissie voor de Verzoekschriften (30140, nr. 13).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fractie van de VVD (met uitzondering van het lid Weisglas) tegen dit voorstel hebben gestemd en die van de overige fracties ervoor, zodat het is aangenomen.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het **voorstel tot wijziging van het Reglement van Orde van de Tweede Kamer der Staten-Generaal in verband met het openbaar maken van de neveninkomsten van de leden (30181)**, en over:

- de motie-Depla over een voorstel voor een gedragscode voor leden van de Tweede Kamer (30181, nr. 8).

(Zie vergadering van 2 februari 2006.)

In stemming komt het amendement-Jan de Vries (stuk nr. 6).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks, de PvdA, de Groep Wilders, D66, de ChristenUnie, de SGP, het CDA en de LPF voor dit amendement hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat het is aangenomen.

In stemming komt het amendement-Van Velzen (stuk nr. 7).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks, D66 en de LPF voor dit amendement hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat het is verworpen.

In stemming komt het voorstel.

Voorzitter

De **voorzitter**: Ik constateer dat dit voorstel met algemene stemmen is aangenomen.

Op verzoek van de heer Depla stel ik voor, zijn motie (30181, nr. 8) van de agenda af te voeren.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet op het primair onderwijs, de Wet op de expertisecentra en de Wet op het voortgezet onderwijs in verband met wijzigingen in het onderwijsachterstandenbeleid (30313).**

De **voorzitter**: Zoals bekend, vindt vanmiddag alleen de eerste termijn van de Kamer plaats.

De algemene beraadslaging wordt geopend.

□

Mevrouw **Vergeer** (SP): Voorzitter. Afgelopen weekeinde stonden er weer treurige en onrustbarende cijfers in de krant over achterstandsleerlingen die niet mee mogen doen aan de Cito-toets omdat zij toch geen kans maken. In de Amsterdamse wijk Bos en Lommer doet 32% niet mee aan de Cito-toets. Ik acht dat onbegrijpelijk. Wij leven in 2006 en wij voeren al 25 jaar onderwijsachterstandenbeleid. En nu zijn de basisscholen nog steeds niet in staat om kinderen met – naar wij mogen aannemen – een normale intelligentie maar uit een achterstandsmilieu, het vereiste niveau te laten halen. Dat is het resultaat van 25 jaar integratiebeleid!

Wij weten allemaal dat de sleutelwoorden zijn: de gezinssituatie, de buurt, de omgeving. Daarover zijn wij het allemaal eens. Toch zien wij in de voorliggende wet helaas geen enkel voorstel dat extra onderwijs voor het kind koppelt aan ouderbetrokkenheid bij het kind. Wij hebben de laatste tijd allerlei boeken kunnen lezen die de kloof tussen het kind en het ouderlijk huis beschrijven. Het is al 25 jaar lang mogelijk dat ouders niet eens weten op welke school hun kind ziet. Dat stond in het boek De buurt van Mohammed B. Het is mogelijk dat kinderen opgroeien in een gezin waarin men nauwelijks Nederlands kan verstaan. Dat kinderen opgroeien in een wijk waarin alle talen van de wereld worden gesproken behalve Nederlands.

Allochtone en autochtone leerlingen maken beide de helft van het totale aantal gewichtenleerlingen uit. Voor beide groepen geldt dat een kloof bestaat tussen het ouderlijk milieu en de school. Deze kloof moeten wij overbruggen. Ik wil daarvoor heel graag met praktische huis-, tuin- en keukenoplossingen komen. Als wij nu eens tegelijk investeren in het kind en de ouders. Tegelijk. Dat kan op een heel gewone, praktische manier. Wij kunnen de ouders zo nu en dan eens laten zien wat het kind op school doet, welke methoden het gebruikt, welke educatieve spelletjes er zijn en wat het ervan leert. Wij laten zien hoe belangrijk een bibliotheek is en nodigen de ouders uit om actief mee te doen. Ouders die niet naar school komen, zoeken wij thuis op. Waar nodig schakelt de school het maatschappelijk werk of de jeugdzorg in. Je hebt ook ouders die nog moeten

inburgeren. Die gaan daarvoor dan natuurlijk op cursus. Bij de ouderactiviteiten op school kunnen zij hun Nederlands dan weer mooi oefenen. Ik wil dus aan de minister vragen of dit de uitkomst kan zijn van de operatie Jong: een gewicht voor een kind moet als het ware van gewicht zijn voor de ouder. Mijn vraag aan de minister luidt daarom, of zij ouderbetrokkenheid op een niet-vrijblijvende manier kan regelen.

Ik heb gesproken over de kloof tussen milieu en school, maar er is ook nog een andere kloof. Kan het namelijk ook niet het geval zijn dat de wetgeving ten aanzien van het onderwijsachterstandenbeleid het kind juist isoleert in plaats van integreert? Dit wetgevingsoverleg gaat dus over het bestrijden van onderwijsachterstanden, voornamelijk bij kinderen of kleinkinderen van migranten uit niet-Westerse landen. Bij die groep is het probleem het grootst. Daarom is het inhalen van taal- en andere leerachterstanden verbonden met het integratievraagstuk. De SP-fractie wil zowel de achterstand in kennis en vaardigheden als het isolement van migranten en hun kinderen bestrijden. Er moet dus worden geïnvesteerd in deze kinderen en in het wegnemen van hun cognitieve en sociale achterstanden. Dat is heel goed. Maar op welke manier gaan wij dit doen? Kiezen wij voor aparte klassen op aparte scholen? Als het ware een vorm van speciaal onderwijs, of willen wij inclusief onderwijs, dat wil zeggen aangepast onderwijs voor het kind binnen de reguliere klas? Misschien wekt het verbazing dat ik nu spreek van speciaal of inclusief onderwijs, want deze termen worden gebruikt voor leerlingen met een handicap of een beperking, terwijl de migrantenkinderen over wie wij nu spreken, kerngezond en normaal intelligent zijn. Maar toch dienen zij volgens dit wetsvoorstel als het ware in speciaal onderwijs te worden ondergebracht, want het omvat helaas aparte vroeg- en voorschoolse educatieklassen en aparte schakelklassen.

Vroeg- en voorschoolse educatie is een geweldig pedagogisch-didactisch middel, vooral als het gebruikt wordt in combinatie met Opstapje, het programma voor ondersteuning van ouders. Er moet mij toch even iets van het hart. Mijn partij heeft dit zo'n vijftientig jaar geleden ook al gezegd, het is te lezen in de notulen van diverse gemeenteraadsvergaderingen. Ik herinner me nog heel levendig dat ons gezin als enige in Leiden, waar mijn man lid was van de gemeenteraad, een kind naar een zwarte kleuterschool en een zwarte lagere school liet gaan. Uit de notulen blijkt dat het voorstel van onze partij voor iets soortgelijks als Opstapje door andere raadsleden als discriminerend en als Westers arrogant werd afgedaan. Dit heeft mij toen erg gekwetst. Jarenlang was actieve inburgering taboe. Daarom was ik erg blij toen via de motie-Marijnissen de commissie-Blok werd ingesteld; het benoemen van de problemen is nu niet meer verdacht. Hier ben ik blij mee, want dit maakt het mogelijk om de situatie te verbeteren.

Vroeg- en voorschoolse educatie is dus een geweldige stap vooruit, maar dit middel heeft ook schaduwkanten. Een klasje voor deze vorm van educatie is nuttig, maar het is ook een vorm van isolement, van segregatie, vooral als dit klasje gekoppeld is aan een zwarte basisschool. Dan blijft het isolement van het begin af aan eigenlijk tot en met het twaalfde levensjaar bestaan. Dit moeten wij niet willen, de fractie van de SP pleit daarom voor het zo veel mogelijk koppelen van vroeg- en voorschoolse educatie aan basisscholen waar leerlingen